

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Tinerimea catolică.

„Tinerimea catolică din
România tu când te
vei trezi?”

(„Vestitorul.”)

Cuvântarea Papii Piu XI.

(Fine.)

Poate face tinerimea catolică politică?

Politica? Noi știm, că sufletele voestre tinere, spirite, cum sunt ale voastre, deschise pentru toate felurile de inițiative, nu pot să rămână indiferente față de acest subiect. N'avem intenția însă să-l desvoltăm pe larg. Grație Congresului vostru, grație d-lui Hoyos, care a prezentat un raport atât de excelent despre „Tinerimea catolică și politica”, două vorbe vor ajunge. Acel raport se încheia rezumând directivele ce le dădusem Noi înșine, nu de mult, Tinerimei catolice italiene. Ei bine, iubiți fii, Noi n'avem nimic de schimbat în acele directive, nici de adaos, nici de scăzut. Nu Ne rămâne decât să vă îndrumăm la cea ce ați auzit, și a vă ruga să reflectați cu luare aminte asupra acelor, pentru ca să știți exact de ce vă tinea în această materie, atât de importantă și de grea, care, evident nu poate să vă desintereseze.

A-și apăra religionea, nu înseamnă a face politică.

Trebue să vă feriți de o confuție

posibilă și ușoară. Sunt momente, când Noi, episcopii și clerul apărem ca și când am face politică. Dar noi nu ne ocupăm decât cu religionea, cu apărarea religiunii și a intereselor ei nu ne luptăm decât pentru libertatea religioasă, pentru sfințenia familiei, pentru sfințenia școlii, pentru sfințirea zilelor Dni. Aceasta nu înseamnă a face politică; aceasta n'o putem crede și nici nu o vom crede niciodată. Politica e care a atacat religia, a atacat altarul. Noi apărăm numai altarul. Acesta e rorul nostru, de-a apăra religia, conștiințele, sfințenia sacramentelor, aceasta ni-a încredințat o Dumnezeu Nouă, episcopatului, clerului, laicilor, colaboratorilor calificați cum sunteți voi, iubită Tinerime catolică, oricărei națiuni a-ți aparține, din oricare parte a lumii ați fi...

Nu rămâne decât să vă dăm binecuvântarea, care-ți venit să o primiți aici, în această casă, ca o recompensă ce o poate da tatăl fiilor săi. Vă dăm aceasta binecuvântare, ca să fecondeze sfintele deprinderi prin cari v'ați îmbogățit sufletele cu tezauri cerești. Vi-o mai dăm ca să replătim toate acele rugăciuni ce leați făcut pentru Părintele comun azi dimineață, în acea sfântă împărtașanie, care v.a unit pe toți în jurul Mesei sfinte, în îmbrățișarea. Inimei lui Isus. Vi-o dăm înfârșit pentru ca Ea să se coboare

asupra aceloră, pe ceri î-i iubiți, cari sunt aici sau acasă la voi, după dorința inimei voastre; să se coboare asupra Tinerimei catolice din toate țările, și în special asupra îndrumătorilor și-a duhovnicilor voștri, apoi asupra prietinelor voștri, asupra familiilor cărora aparțineți, asupra părinților și a rudeniilor voastre, asupra patriilor voastre, asupra tuturor împreună și-asupra fiecăreia în parte. Iar binecuvântarea ce se coboară acum asupra voastră să rămână în veci și să vă însoțească pretutindenea, iubiții mei fii.

Crucea făcătoare de minuni din Limpas.

De Vendel. Tradusă de Patrițiu Birlea.

Cuvânt înainte.

Limpas este o comună în Spania. Aici bunul Dumnezeu și-a arătat în veacul al XX-lea atot puternicia sa, prin aceea, că aici a făcut minune.

Lumea în veacul al 20-lea se ține prea luminată. *De minunile lui Dumnezeu o seamă de oameni î-și bat joc.* Ei spun: e cu neputință să fie lucruri supra naturale, ci numai naturale. *Bunul Dumnezeu însă dela începutul lumii tot a făcut minuni.* S'au întâmplat la mormintele sfinților vindecări miraculoase. S'au întâmplat minuni și se întâmplă și azi *la Lourdes în Franța, la mormântul S. Terezia.*

Necredincioșii și ereticii spun, acele au fost de mult, *deci nu's adevărate.* Noi voim să vedem acuma minuni. Le răspund *poftescă meargă la Limpas și vor vedea dovezile puternice ale religiei lui Hristos,* cumcă crucea Lui e făcătoare de minuni, se vindecă mulți bolnavi. Vor vedea că

numai aceea biserică *una, sfântă, catolică, și apostolică* are viitor, despre care a zis Hristos *„Nici porțile iadului nu-o va învinge.”* Ca și cum ar vorbi Hristos: *„Iată eu cu voi sunt până la sfârșitul veacurilor.”*

Minunile cele mai nouă sunt din anul 1920 din Limpas. Fac o traducere pe limba română, așa dupăcum s'au întâmplat cu toate dovezile.

Doresc dala bunul Dumnezeu ca întâmplările acestea să fie semn de recunoștință, față de Biserica catolică adică generală, și ca și Românii noștri să vadă *puterea bunului Dumnezeu, în legea Lui adevărată*

Să servească ca o armă puternică *contra atacurilor dușmanilor bisericii,* să vadă că Hristos și azi ține numai cu biserica sa *una, sfântă catolică, apostolică.*

Biserica din Limpas.

În partea de est a provinciei Santänder se află Limpas. Locuitorii 1300. Nu-e modern, ci o comună simplă. Dintre case cele mai multe sunt vechi. E un loc cu climă plăcută. Către direcția nord-est muntele Otero se ridică la cer. Pe vârful muntelui stă un turn, orologiul turnului a fost vestit, departe, prin munți și văi a resunat. Dar acuma nu bate, căci fulgerul a dat în el.

Din direcția munților odor balzanic zboară cătră comună, și calmă căldura. Ziua zefirul plăcut vine de către mare. Orașelul cade înaintea gurii râului Ason. Are școli. Se bucură de renume colegiul fraților călugări numiți de sf. Vincențiu. Edificiul modern cu grădinile frumoase cade pe ridicătura Rucoba în mijlocul orașelului, lângă biserică. Locuitorii Limpasului sunt simpli și buni, sunt în stare bună.

(Va urma.)

Cinstea datorită mai marilor bisericești.

Ori ce societate care vrea să-și atingă și înfăptuiască scopul său, are trebuință de conducători. Pe cât se recere, că acești conducători să fie înțelepți și întru toate cinstiți și de-stoinici, pe atâta se poartă, ca membrii societății să-i asculte onoreze și implinească poruncile și legile date pentru înaintarea societății.

Biserica încă este o societate și încă o societate mare, văzută a tuturor creștinilor de pe întreaga suprafață a pamântului, cari sub conducerea Papei dela Roma ca următor legiuitor a Sfântului Petru, mărturisesc una și aceeași credință și folosesc aceleași sfinte Taine.

În chivernisirea Bisericii, Papa are ajutori pe episcopi și preoți.

Față de toți aceștia suntem datori cu ascultare.

„Teme-te de Dumnezeu din tot sufletul tău și cinstește pe preoții lui” zice Spiritul Sfânt (Sir. 7, 31.)

Poporul nostru dela fire este iubitor de Biserică și cinstitor al preotului său. În privința aceasta este vrednic de toată recunoștința. Durere însă, că unii străini de Biserica noastră, pe de afurișul să vâresc între credincioșii pașnici, nizuindu-se prin bârfeli și minciuni a stârni ură și neînțelegere între turmă și păstor bine știind, că dacă vor bate pe păstor se va risipi și turma. De aici se nasc celea mai nefericite urmări, neliniște, nerânduială, călcare de legi nu numai bisericești ci și lumești și mai pre sus de toate primejduirea mântuirii sufletului, în sfârșit pierderea suflutească.

Credincioșii, când simțesc, că vrăjmașul vrea se semene neghină în grăul curat, numai de cât să înștiin-

țeze pe păstorul lor, care este preotul și să-și aducă a minte de învățătura sfântului Ioan gură de aur îndreptată credincioșilor săi în următoarele: „Oare nu cu mâinile preoților ați ajuns prin sfântul Botez a fi încreștinați? Oare nu prin diregatoria lor dobândiți iertarea păcatelor și împăciuirea cu Dumnezeu? Nu preoții arată pentru voi jertfa sfinței Liturgii pentru cei vii și pentru cei morți? Nu ei vă întind hrana îngerească, preasfântul trup și preacuratul sânge alui Isus Hristos? Cine vă învață și deșteaptă pe voi? Cine vă binevestește imparajia lui Dumnezeu? Cine se roagă pentru voi? Cine vă deschide înaintea voastră porțile împărăției cerurilor? Oare nu preoții sunt aceia, cari vă împărtășesc vouă toate acestea binefaceri? În urmare nu-s ei vrednici ca să vă purtați față de ei cu onoare, ascultare și alipire?”

Chiar și sfinții au dovedit în totdeauna cea mai adâncă cinste față de preoți, pe cari i-au socotit a fi mijlocitorii darurilor celui de sus. Ceterim despre *sfântul Antonie*, că de câte ori se întâlnea câte cu vre-un preot, totdeauna se punea în genunchi și nu se scula până nu primea binecuvântarea aceluia. *Sfântul Francisc* de Assisi privea preoția de o treaptă atât de înaltă, în cât n'a îndrăznit să ceară a fi sfințit întru preot. Nu odată spunea, că dacă ar întâlni în drumul său pe un preot și un inger de-odată, mai întâi ar saluta pe preot din cauză, că demnitatea diregătoriei preoțești este mai mare de cât a ingerului.

Credincioșii avem datorie să ne rugăm pentru mai marii nostri bisericești. Asemenea făceau cei dintâi creștini, despre cari celim în Faptele Apostolilor (v. 12.) că pe vremea, când *Petru* era în prinsoare, credin-

cioșii adunându-se la un loc, s'au rugat pentru scăparea lui. Sfântul *Ioan* gură de aur îndesmnă pe credincioși să-și cinstească preoții și să îngrijească de ei, ce dacă nu ar face, își primejduiesc binele lor propriu.

În sfârșit este un lucru cu dreptate, ca slujitorul altarului să trăiască de pe altar, pentru că este vrednic muncitorul de plata sa. Poporeni buni vor înțelege și aceasta, căci dacă păstorul bun sufletul și-l pune pentru oi, fii credincioși încă dintr'altor parte se vor nizuși a-i ușora păstorului lor greutatea sarcinei, ce acesta trebuie s'o poarte în munca de mare răspundere a păstoririi sufletuști.

Din catechism.

19. Și totuș numai un Dumnezeu este ?

Așa e, căci aceste trei persoane sunt numai un Dumnezeu.

Cum am spus în alt loc (la 15.), taina sfintei Treimi este un adevăr, pre care omul numai cu mintea lui fara revelația — descoperire dumnezeiească — nici când nu l'ar fi cunoscut, și chiar erezind omul prin descoperire dumnezeiească acest adevăr nici când nu îl va putea cuprinde. Pentru aceea oameni nu sunt în stare se gesească cuvintele potri-

vite prin care se fie Sf. Treime caracterisată, drept aceea dacă voim să vorbim de Sf. Treime, trebuie să ne folosim de acele cuvinte de cari s'a folosit însuș Dumnezeu în sfânta Scriptură, și de care se folosește biserică lui Hristos în tradiția — pre-dania — cum spune apostolul (*Tim. I. 6. 20, 21*): „O Timotee, pazeste lucrul bun cel încredințat ție, depăr-tându-te de vorbirile profane și deșerte și de impotrivirile științei mincinoase. Pre care înima profesându-o s'a abătut de la credință. . . .”

Vrăjmașii credinței noastre spun că dacă adevărul sfintei Treimi este de necuprins minții omenești, pentru ce se vorbește despre el ? La aceasta întrebare răspundem că:

1. a cunoaște lucrul cel mai mare care este în lume chiar dacă îl cunoaștem numai în parte și nu limpede, totuș este plăcerea cea mai mare a omului.

2. Este de o însemnătate covârșitoare pentru adevărurile credinței noastre, învățătura despre sfânta Treime, pentru că este isvorul și fundamentul lor.

Dacă nu ește sfânta Treime, cuvântul nu s'a potut întrupa, nu ar fi rescumpărarea, nu ar fi împărțirea darului Spiritului sfânt asupra noastră. Sfânta Treime este cuprinsul tuturor adevărurilor credinței creștine. Învățătura despre Sf. Treime ne arată cât de mare și minunat este Dumnezeu.

Calendar săptămânal.

7—14 Februarie 1926.

7. **Dumineca** lăsatului de carne (Evang. d. Matei 25, 31—46.) P. Partenie.
8. Luni. Teodor Stratilat.
9. Marți. M. Nichifor.
10. Miercuri. M. Haralampie † 202 d. H.
11. Joi. M. Vlasie.
12. Vineri. P. Meletie.
13. Sâmbătă. C. P. Martinian † 418 d. H.